

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Wzór wspólnotowy nr 000593959-0001 (grzejniki promiennikowe)

Właściciel wzoru wspólnotowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: The Heating Company BVBA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie: Zakwestionowany wzór wspólnotowy nie spełnia przesłanek zawartych w art. 4-9 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych, ponieważ nie różni się od niemieckiego wzoru nr 5 zarejestrowanego jako wzór międzynarodowy nr DM/060899 na podstawie zgłoszenia zbiorowego dokonanego przez The Heating Company BVBA również we Francji, Włoszech i Beneluksie

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i unieważnienie wzoru wspólnotowego

Podniesione zarzuty: Posiadanie indywidualnego charakteru przez wzór wspólnotowy nr 000593959 — 0001.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2011 r. — Antrax It przeciwko OHIM — Heating Company (grzejniki promiennikowe)

(Sprawa T-84/11)

(2011/C 113/34)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Antrax It Srl (Resana, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Gazzola)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Heating Company BVBA (The) (Dilsen, Belgia)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 listopada 2010 r. w zakresie w jakim na jej mocy został unieważniony wzór wspólnotowy nr 000593959-0002;

— stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 listopada 2010 r. w zakresie w jakim na jej

mocy Antrax It Srl została obciążona obowiązkiem zapłaty kosztów poniesionych przez The Heating Company BVBA w postępowaniu przed OHIM;

— obciążenie OHIM i The Heating Company BVBA obowiązkiem zwrotu kosztów poniesionych przez Antrax It Srl w ramach niniejszego postępowania;

— obciążenie The Heating Company BVBA obowiązkiem zwrotu kosztów poniesionych przez Antrax It Srl w ramach postępowania przed OHIM

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Wzór wspólnotowy nr 000593959-0002 (grzejniki promiennikowe)

Właściciel wzoru wspólnotowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: The Heating Company BVBA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie: Zakwestionowany wzór wspólnotowy nie spełnia przesłanek zawartych w art. 4-9 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych, ponieważ jest prawie identyczny w stosunku do niemieckiego wzoru nr 4 zarejestrowanego jako wzór międzynarodowy nr DM/0608899 na podstawie zgłoszenia zbiorowego nr 401 10481,8 opublikowanego w dniu 10 września 2002 r. również we Francji, Włoszech i Beneluksie

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i unieważnienie wzoru wspólnotowego

Podniesione zarzuty: Posiadanie indywidualnego charakteru przez wzór wspólnotowy nr 000593959 — 0002.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2011 r. — Nanu-Nana Joachim Hoepf przeciwko OHIM — Vincci Hoteles (NANU)

(Sprawa T-89/11)

(2011/C 113/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (Brema, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Vincci Hoteles S.A. (Alcobendas, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie R 641/2010-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „NANU” dla towarów i usług z klas 3, 4, 6, 16, 18, 20, 21, 24, 26 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6218879

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Vincci Hoteles S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 5238704 „NAMMU” dla towarów i usług z klas 3, 32 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu i w rezultacie częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla towarów i usług z klas 3, 4, 16, 21 i 35 oraz odrzucenie sprzeciwu dla towarów i usług z klas 6, 9, 16, 18, 20, 21, 24, 26 i 35

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu dla towarów z klas 4, 16 i 21 oraz oddalenie odwołania w pozostałej części i utrzymanie w mocy odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla towarów i usług z klas 3, 21 i 35

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędną ocenę Izby Odwoławczej, że w odniesieniu do właściwego kręgu odbiorców istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2011 r. — Chimei InnoLux przeciwko Komisji

(Sprawa T-91/11)

(2011/C 113/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chimei InnoLux (Zhunan, Tajwan) (przedstawiciele: J.-F. Bellis, prawnik i R. Burton, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Komisji nr C(2010) 8761 z dnia 8 grudnia 2010 r. wydanej w sprawie o sygn. akt COMP/39.309 — wyświetlacze ciekłokrystaliczne — w zakresie, w jakim Sąd uzna, że naruszenie dotyczyło wyświetlaczy ciekłokrystalicznych do zastosowań telewizyjnych;

— obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą na mocy zaskarżonej decyzji;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżąca powołuje trzy zarzuty oparte o naruszenie prawa.

1) Pierwszy zarzut, oparty na twierdzeniu, że Komisja, oceniając wartość sprzedaży dla potrzeb obliczenia grzywny, zastosowała niezgodne z prawem pojęcie tzw. „bezpośredniej sprzedaży na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego w formie wyrobów przetworzonych”

Przy obliczaniu, dla potrzeb określenia wysokości grzywny, właściwej wartości sprzedaży dokonywanej przez skarżącą, Komisja uwzględniła wartość wyświetlaczy ciekłokrystalicznych włączonych do ukończonych wyrobów informatycznych i telewizyjnych, jakie skarżąca sprzedaje na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego (zwanego dalej „EOG”). Zdaniem skarżącej, pojęcie „bezpośredniej sprzedaży na terenie EOG w formie wyrobów przetworzonych” jest błędne pod względem prawnym i nie może być wykorzystywane przy ocenie właściwej wartości sprzedaży. Skarżąca twierdzi, że pojęcie to oparte jest na sprzedaży wyrobów, których naruszenie nie dotyczy ani pośrednio, ani bezpośrednio; służy ono, zdaniem skarżącej, do sztucznego przesuwania sprzedaży wyświetlaczy ciekłokrystalicznych w obrębie grupy już to poza EOG, już to do wewnątrz EOG, a to według miejsca sprzedaży wyrobów ukończonych, obejmujących wyświetlacze ciekłokrystaliczne. Skarżąca jest zdania, że pojęcie to jako takie jest niezgodne z orzecznictwem sądów unijnych dotyczącym w szczególności traktowania sprzedaży wewnątrzgrupowej dla potrzeb obliczenia wysokości grzywny. Skarżąca twierdzi wreszcie, że pojęcie to, tak jak zostało ono zastosowane przez Komisję w jej decyzji, prowadzi do przejawów dyskryminacji na szkodę adresatów decyzji, które to przejawy oparte są w sposób bezprawny jedynie na formie prawnej struktury przedsiębiorstwa.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu przez Komisję art. 101 TFUE oraz art. 53 układu o EOG w ten sposób, że Komisja uznała, że naruszenie rozciąga się na wyświetlacze ciekłokrystaliczne przeznaczone do zastosowania w telewizorach